

vil sælge. Lovforslaget har altså til formål at få sælger til at miste appetitten på at sælge – at få fjernet dollartegnene, tror jeg, hr. Martin Glerup sagde, fra solbrillerne ude i Gentofte.

Men kendsgerningen er, at hvis Gentofte vil sælge, og hvis f.eks. Vattenfall vil have deres bestyrelsespost i forsyningsselskabet, så kan de købe, og så har man jo problemet, hvordan man skal forhindre priserne i at eksplodere.

Svaret er jo ganske enkelt, at gældende lovgivning i Danmark forhindrer elpriserne i at eksplodere, for der skal jo godkendes prisblad hver eneste gang. Priserne skal anmeldes, og der skal godkendes et prisblad, og sådan vil det selvfølgelig også være, uanset om det er Vattenfall, Preussen Elektra eller Electricité de France eller for den sags skyld en skrothandler i Japan, der ejer aktierne i NESA. Prisbladet skal godkendes. Så det må være manglende tillid til det eksisterende system, der får regeringen til at fremsætte dette her lovforslag.

Derudover er det et problem, at forslaget har generel karakter. Jeg er fuldstændig enig med formanden for Elfor, hr. Arne Kindberg, der til Jyllands-Posten den 11. december giver udtryk for dyb bekymring.

Mange af de projekter, der er igangsat rundt omkring, hvor det netop var meningen, at kommunerne skulle se at få afhændet de små transformerstationer osv., som de har, så man kunne få en langt mere fornuftig og hensigtsmæssig indretning af den danske elsektor, går i stå, for ingen kommune tør jo længere sælge en transformerstation eller noget som helst andet, fordi de ved, at det overskud, der eventuelt måtte være ved salget, bliver konfiskeret ned i denne statslige fond.

Og hvis det viser sig, at de sælger med underskud, så har ministeren sikret sig på side 5 i bemærkningerne, hvor det fremgår, at et underskud ved salg af disse aktiver kan man så ikke gå ind og få dækket i fonden. Det er jo ikke overraskende, at Socialdemokratiet bruger den formulering, for det var samme princip i sin tid med ØD, OD osv. Dér skulle arbejdsgiverne aflevere pengene, hvis der var overskud, men hvis der var underskud, ja, så måtte de selv tage det på deres kappe.

Men hvad er det så egentlig, der skal kunne sælges, og som bliver omfattet af disse regler? Ja, dér kan man blive klog af at læse øverst på side 5, for dér fremgår det jo, at det er forkøbsrettligheder, stemmerettligheder, aktionæroverenskomster, adgang til at udnytte ledelsesret og

noget så simpelt som at udpege bestyrelsesmedlemmer.

Hvordan vil man dog fra regeringens side forvente, at disse ting kan kapitaliseres? Hvordan skal man opgøre værdien af retten til at udpege et bestyrelsesmedlem? Hvordan skal man sætte beløb på det for derefter at anmelde det til staten og få at vide, at så skal der altså afregnes det halve beløb til statskassen, fordi man nu har solgt denne bestyrelsespost f.eks. til et andet selskab? Den meget brede formulering er med til totalt at ødelægge muligheden for, at vi får en mere hensigtsmæssig indretning af den danske elsektor.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt vi kan tro på, at Socialdemokratiet og regeringen vitterlig mener noget med spørgsmålet om, at pengene skal gå ud til forbrugerne. Jeg må igen som kunde i Elsamområdet bekymret se til, mens der foregår et højlydt slagsmål i Elsams ledelse. Jeg kan ærgre mig lidt over, at den, der burde varetage mine interesser, nemlig den socialdemokratiske borgmester i Silkeborg, som sidder som Midtkraftrepræsentant i Elsam, ikke går ind for, at den halve milliard, der er tjent på at sælge ekstraordinært meget strøm til Norge, skal komme mig som forbruger til gavn. Nej, i stedet for så holder man lange møder og prøver at digte sig til alle mulige projekter, som den halve milliard skal finansiere, for pengene må endelig ikke komme ud til forbrugerne. Tænk, hvis forbrugerne fik strømmen en halv eller en hel øre billigere! Det går jo ikke. Nej, så hellere finde på alle mulige kunstspring; og det er jo det samme, ministeren gør her.

Hvis ministeren virkelig mente noget med talen om forbrugere, og at det skulle gavne forbrugerne, så skulle pengene ikke samles op i en fond. Så skulle pengene fordeles, ikke til kommunerne, som SF vil, men direkte ud til elforbrugerne, som så kunne se på deres elregning, at der var foretaget dette salg.

Men det vil man ikke være med til, for vi kan jo ikke have, at folk får lavere elpriser i Danmark, uha nej, og da slet ikke når man tænker på argumentationen om, at vi har disse laveste priser. Hr. Glerup var inde på, at vi er i stand til at konkurrere med ni ud af ti lande. Ja tak, men det er jo altså kun, fordi man ser bort fra, at der er disse gigantiske afgifter til det offentlige på strøm her i Danmark. Og argumentationen for det er jo, at folk skal lade være med at bruge så meget strøm, og derfor forstår jeg selvfølgelig godt, at vi endelig ikke kan dele ud af over-